

- كَانَتْ الْمَسْلَمَاتُ تَذْهَبْنَ إِلَى الْمَسْجِدِ.

← همواره صیغه ی فعل ها در جمله غائب می باشد مگر اینکه در جمله نشانه ی مفاطب داشته باشید.

(1) فعل + کننده ی کار

↓
فاعل اسم ظاهر

(2) کننده ی کار + فعل

100% باید از نظر جنس و تعداد با کننده کار تطابق داشته

باشد.

100% در این شرایط فعل اول جمله مفرد می آید

اما از نظر جنس با کننده ی کار مطابقت دارد.

1. ضمیر منفصل نصبی ← ایّاه، ایّاهما، ایّاهم، ایّاهها و...

قبل از فعل نیز می توانند بیایند.

2. ضمیر متصل نصبی ← فعل + X (ه، هما، هم، ها، هما، هم، ک، کما، کم، ک و...

3. اسم ظاهر ← اسمی که بعد از فعل با اعراب منصوب در جواب سوال چه چیز را؟

چه کس را؟ بیاید.

انواع
مفعول

❖ افعال دو مفعولی

برخی از افعال برای تکمیل معنای خود نیاز به دو مفعول دارند که مهمترین آنها در زبان عربی عبارتند از: جَعَلَ،

عَطَى، رَزَقَ، وَهَبَ، وَعَدَ و...

لازم به ذکر است که بهترین راه برای تشخیص افعال دو مفعولی این است که از این افعال به ترتیب بپرسیم (چه

کس/چیز را؟ - چی؟). حال اگر فعل ما به هر دو سوال ما پاسخ داد دو مفعولی است و در غیر این صورت دو

مفعولی نمی باشد. مثال: نُسَمِّي هَذَا الْعَالَمَ عَادِلًا. (سراسری انسانی 92 با کمی تغییر)

مفعول اول مفعول دوم

☑ تذکر! فعل + اسم ← × مجرور نیست ×

فاعل (مرفوع) - مفعول (منصوب)

جمله ی اسمیه : مبتدا + خبر
 ↓ ↓

اسم اول جمله تکمیل کننده ی معنای جمله

مبتدا و مرفوع مرفوع

انواع خبر

1) خبر مفرد (اسم) : هر گاه تکمیل کننده ی جمله یک اسم باشد، آن را خبر از نوع مفرد (اسم) در نظر می گیریم.

هو عالم.	المسلمون منتصرون.	المؤمن من يتوكل إلى الله.
مبتدا خبر مفرد مرفوع	مبتدا خبر مفرد مرفوع	مبتدا خبر مفرد جمله جار و مجرور
محلاً مرفوع		مرفوع محلاً مرفوع

مهمترین ساختارهای خبر مفرد به صورت زیر می باشد:

- در شروع جمله :
- 1- اسم ال دار + اسم بدون ال
 - 2- ضمیر منفصل رفعی (هو ، هما، هم و ...) + اسم بدون ال
 - 3- اسم اشاره + اسم بدون ال

☑ **تذکر!** اگر خبر اسم (مفرد) یک اسم مشتق باشد باید در صیغه (از نظر جنس و تعداد) از مبتدا تبعیت می کند و اگر یک اسم جامد باشد، به هیچ عنوان نیازی به تطابق نیست.

المطالعة غذاء روح.	المجاهدة واجب. ← واجبة.
مبتدا خبر مفرد م. الیه	مبتدا(مونت) خبر

☑ **تذکر!** در جمله اسمیه عموماً مبتدا اسمی معرفه و خبر اگر از نوع مفرد باشد عموماً اسمی نکره خواهد بود.

2) خبر از نوع جمله ی فعلیه : هر گاه یک فعل (یک جمله ی فعلیه) در جایگاه تکمیل کننده ی معنا بیاید، آن خبر را از نوع خبر جمله ی فعلیه گویند و اعراب آن همواره محلاً مرفوع می باشد.

المسلمون يذهبون إلى المسجد.
مبتدا و خبر جمله ی جارو مجرور
مرفوع فعلیه (محلاً مرفوع)

☑ **تذکر!** همواره اگر خبر از نوع جمله ی فعلیه (فعل) باشد، 100٪ با مبتدا در جنس و تعداد تطابق دارد.

(3) خبر از نوع جمله ی اسمیه : هر گاه در جایگاه تکمیل کننده ی معنا، یک جمله ی اسمیه بیاید، این جمله ی اسمیه خبر بوده و اعرابش محلاً مرفوع می باشد.

الكتابُ اورا فها نظيفةٌ ← خبر جمله ی اسمیه و محلاً مرفوع

مبتدا و مرفوع مبتدا م. الیه خبر مفرد

قالب خبر جمله ی اسمیه ← مبتدا + مبتدا + فبر (فبر جمله ی اسمیه محلاً مرفوع)

عموماً ← مبتدا + اسم + ضمیر + اسم بدون ال (فبر جمله ی اسمیه)

☑ **تذکر!** خبر جمله ی اسمیه به صورت زیر نیز می تواند بیاید :

المسلمون كانوا يذهبون إلى المسجد.

مبتدا و مرفوع خبر از نوع جمله ی اسمیه، محلاً مرفوع

← هر گاه خبر با یکی از نواسخ شروع شود، آن را خبر جمله ی اسمیه می نامیم.

(4) خبر از نوع شبه جمله : زمانی که یک شبه جمله (جارو مجرور، ظرف و مظروف) در جایگاه تکمیل کننده ی معنا (خبر) بیایند، آن را خبر از نوع شبه جمله ی محلاً مرفوع می نامیم.

← ظرف و مظروف : جهت ها (فوق - غیر - تحت - أمام و...) + اسم

مظروف

ظرف

الحمامة فوق الشجرة.

على في البيت.

خبر شبه جمله و محلاً مرفوع

جارو مجرور (خبر شبه جمله و محلاً مرفوع)

فبر مقدم و مبتدای مؤخر

شرایط برقراری خبر مقدم } (1) حتما خبر از نوع شبه جمله باشد.
(2) مبتدا اسم نکره (عموماً تنوین دار) باشد.

تلمیذٌ فی البیت. ↔ فی البیتِ تلمیذٌ.

خبر مقدم مبتدای مؤخر

محلاً مرفوع مرفوع